

Je, genug aß nun dees Sproochen!
 D'Arbecht fehlt am Summer net:
 D'Mescht ze fe'hren, d'Land ze broochen,
 Lo'h ze schläißen — dat an det!

X.

Hemo'nt a Karschnatz.

Wann zergutst all Blumme ble'en,
 dann aß d'Gras an d'Krout voll Saaft.
 D'Zäit aß do! Nun op un d'Me'hen¹,
 wells de He hun voller Kraaft!

Hurteg schlof, well kurz sin d'Nuechten,
 fre'h rífft d'Wuechtel: beck de Reck².
 An am vollen Da gin d'Schluechten
 och vu klengem Gras me'h deck.

Le'her d'Se'bel gutt du schläifen! —
 daß eng Konscht, de' muß du können —
 daß du d'Gras kanns niddreg gräifen,
 well am deckste steht et önnen.

Nu mat Gaf'len a mat Reeche!
 Fort dir Fralett, an un d'Zieden!
 Gönsteg sin all Wiederzeeche;
 looßt iech net op d'Feeschten trieden³!

Net ze brucken, net ze bruoden,
 net ze bre'en aß om Läpp⁴.
 Hott geme'ht, fir muor ze luoden!
 Owens muß et stohn op Häpp.

Hitt dech awer dach am Feier⁵
 ongedirt dän He ze huolen!
 'T ge'f dir d'Hooßecht an der Scheier
 vläicht mam ro'den Hunn bezuohlen.